

že by se pojišťovna mohla na zaměstnavateli domáhati vrácení oněch dávek jen, kdyby prokázala úmyslné jednání žalované, směřující k tomu, aby vyloudila pro Josefa S. nemocenské pojištění, ač mu nepodléhal. Něco takového však nelze shledávati ani v tom, že žalovaná neuvedla v přihlášce, že je přihlášený pomocník zaměstnán v K. (t. j. v obvodu jiné okresní nemocenské pojišťovny), nebyla-li ve vzorci v té příčině kladena zvláštní otázka a měla-li žalovaná bydliště v obvodu žalující pojišťovny, které ve sloupci 3. přihlášky správně udala.

Čís. 16794.

Za věci řízení vyrovnacího jest pokládati i věci zemědělského řízení vyrovnacího a platí i o nich, že jsou věcmi feriálními.

(Rozh. ze dne 10. března 1938, R II 633/37.)

V zemědělském vyrovnacím řízení navrhl dlužník odklad exekuce své nemovitosti. Soud první stolice (okresní soud v Č. T.) vyhověl dlužníkovi návrhu. Rekursní soud (vrchní soud v B.) zamítl uvedený návrh.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs vyrovnacího dlužníka.

Důvody:

Napadené usnesení bylo vyrovnacímu dlužníku doručeno dne 26. července 1937. Rekursní lhůta v zemědělském vyrovnacím řízení je podle § 3 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., § 70 vyr. ř. a § 192, odst. 2 konk. ř. patnáctidenní. Podle č. 3, odst. 2, čl. I zák. č. 23/1928 Sb. z. a n. jsou věci řízení vyrovnacího věcmi feriálními. Za věci řízení vyrovnacího jest pokládati i věci zemědělského řízení vyrovnacího, jak plyne již ze zásady vyslovené v § 3 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. Dovolací rekurs vyrovnacího dlužníka (datovaný dnem 21. srpna 1937) došel na soud první stolice teprve dnem 23. srpna 1937, je tedy opožděn a byl proto odmítnut.

Čís. 16795.

Jde o otázku útrat (§ 528 c. ř. s.), odmítl-li soud druhé stolice rekurs strany proti rozhodnutí soudu první stolice, jímž bylo prominuto svědkovi nahraditi náklady roku zmařeného pro jeho nedostavení (§ 333 c. ř. s.).

Strany rozepře nejsou oprávněny k rekursu proti rozhodnutí soudu o prominutí pořádkového trestu uloženého v takovémto případě.

(Rozh. ze dne 11. března 1938, R I 126/38.)

Nedostavivším se svědkům uložil soud první stolice, který byl dožádán o provedení svědeckých výslechů ve sporném řízení, jednak pořádkový trest po 50 Kč podle § 333, odst. 1, § 220 c. ř. s., jednak podle § 333, odst. 1 c. ř. s. náhradu útrat způsobených stranám za zmařený rok. K stížnosti potrestaných svědků soud první stolice prominul jim nejen pořádkový trest, ale i náhradu útrat. Proti tomuto usnesení podaný rekurs žalovaného rekursní soud odmítl jako nepřipustný a odůvodnil to tím, že šlo o soudcovské právo vyplývající z § 180 c. ř. s., tedy o právo vztahující se k řízení sporu, že strany nemají nárok na podobný zákrok proti svědkovi a proto ani opravného prostředku proti nepoužití takového práva soudcova nebo proti prominutí podle § 522 c. ř. s.

Nejvyšší soud rekurs žalovaného odmítl v otázce útrat, jinak mu nevyhověl.

Důvody:

Rekurs žalovaného do odmítnutí stížnosti jest rozdělití ve dvě, a to pokud směřuje proti prominutí náhrady útrat zmařeného roku a proti prominutí pořádkového trestu.

Rekurs do výroku soudu druhé stolice o prominutí náhrady útrat zmařeného roku není podle § 528, odst. 1, c. ř. s. ve znění zákona z 11. prosince 1934, č. 251 Sb. z. a n. dovolen. Podle dotčeného zákonného ustanovení se nedopouští rekurs v otázce útrat proti rozhodnutí soudu druhé stolice, a nerozlišuje se, zda jde o rozhodnutí věcné či jen formální. Odmítl-li soud druhé stolice tento rekurs žalovaného, rozhodl tím i v otázce útrat, třeba jen formálně, a musil býti proto rekurs žalovaného do odmítajícího usnesení soudu druhé stolice odmítnut jako nedovolený (§ 514, odst. 1, § 526, odst. 2, c. ř. s. a rozh. č. 10457 Sb. n. s.).

Pokud rekurs směřuje i proti odmítajícímu výroku soudu druhé stolice v otázce pořádkové pokuty svědkům uložené, schvaluje nejvyšší soud právní názor rekursního soudu, že uložení pořádkové pokuty svědkům vyplývá z práva soudcova k řízení sporu, že opatřením soudcovým v té příčině nevzniklo stranám rozepře žádné právo a nemohly proto býti poškozeny ani dotčeny ve svých právech, jestliže soudce podle § 522, odst. 1, c. ř. s. svědkům uloženou pořádkovou pokutu prominul.

Není tudíž rekurs v této části odůvodněn.

Čís. 16796.

Železniční zaměstnanci.

Nepodal-li železniční zaměstnanec opravný prostředek proti výměru ředitelství čs. státních drah o odpočivných požitcích, do nichž mu nebyla započtena válečná pololetí, nemůže se pořadem práva domáhati započtení válečných pololetí podle zákona č. 457/1919 Sb. z. a n. a zvýšení jemu vyměřeného odpočivného.

(Rozh. ze dne 11. března 1938, R II 618/37.)

Srov. rozh. č. 9875, 11897, 12225, 12633, 13831, 14674.